

ESME DELİ RÜZGÂR**İsmail GÜL**

Esme deli rüzgâr esme ne olur
 Esip de kıracak dal mı bıraktın
 Ne zaman doğrulsam kırdın belimi
 Ayakta duracak hal mi bıraktın

Heder ettin o en güzel çağımı
 Bahar gelmez kar kaplamış dağımı
 Diken sarmış bostanımı, bağımı
 Koklayıp dermeye gül mü bıraktın

Neydi bana kastın bir ömür boyu
 Hep suçlu gördün de demedin iyi
 Irmağı kurudu kesildi suyu
 Suna eylenecek göl mü bıraktın

Bir hâlden bilmeze kul ettin beni
 Eşime dostuma el ettin beni
 Bülbülce şakırdım lâl ettin beni
 Derdimi diyecek dil mi bıraktın

Ne yapsam bir türlü geçmedi nazım
 Bitmedi karakış gelmedi yazım
 Bağlamam kırıldı ses vermez sazım
 Mızrabı vurmaya tel mi bıraktın

Dindirmedin gözlerimin yaşını
 Bırakmadın biçarenin peşini
 Söndürdün gönlümde aşk ateşini
 Duman mı bıraktın kül mü bıraktın

CANLARIM**Ahmet ARSLAN**

Elimin değdiği sular tutuştu
 İçim dışım yanar oldu canlarım
 Sevinç hüznün bir birine katıştı
 İki gözüm pınar oldu canlarım

Gururlu yan kötü şeyler düşündü
 Rüzgârından dağlar taşlar aşındı
 Tevazu mu bu dünyadan taşındı
 Kâlp bir taşla döner oldu canlarım

Eza cefa bulacak o bedeni
 O İblisi kendine dost edeni
 Nefsinin peşine düşüp gideni
 Dağlar taşlar kınar oldu canlarım

Yine de var çıra gibi yananlar
 Resul'ümü yalnız Hak'la ananlar
 İtikadın otağında kalanlar
 Yaradan'ı anar oldu canlarım

Sen bilirsin pişmanlığı Ey Gaffâr
 Celâlinden zerre titrer Ey Kakhâr
 Sana yoktur itirazım Ey Cebbâr
 İman fidem çınar oldu canlarım

İsyanın saati değil kurulan
 Hasret hançeridir bağra vurulan
Arslan Ahmet özlem şimdi sorulan
 Gönül yaram kanar oldu canlarım